

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție și restituirea sumei,

împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Natalia Covaliov în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 5 aprilie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform contractului din 10 iunie 2010 și a invoice-ului nr. YK80111A din 11 ianuarie 2018 a procurat tricouri de corp din materiale sintetice, încălțăminte cu tălpi din material textil, încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, încălțăminte cu fețe și tălpi din material plastic.

A menționat că la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale 2070 I 15898 din 5 martie 2018, a achitat plățile vamale în sumă de 433 337, 40 de lei, iar conform declarației 2070 I 15841 din 5 martie 2018, a mai achitat plățile vamale în sumă de 272 719, 63 de lei. Însă, funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarațiilor vamale, și, drept urmare a întocmit actul de inspecție din 5 martie 2018 (pentru declarația vamală 2070 I 15898 din 5 martie 2018) privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorat prețul mărfurilor pentru declarația vamală 2070 I 15898 din 5 martie 2018 până la suma de 593 037, 83 de lei (suplimentar fiind achitat 159 700, 43 de lei), iar pentru declarația vamală 2070 I 15841 din 5 martie 2018, până la suma de 350 081, 38 de lei (suplimentar fiind achitat 77 361, 75 de lei).

A relatat că pentru confirmarea datelor introduse în declarațiile vamale conform metodei I, a prezentat factura comercială (Invoice); contractul de vânzare-cumpărare; scrisoarea de trăsură internațională (CMR); declarația vamală a țării de export; Parking list (nomenclatorul sortimental); contractul de vânzare-cumpărare; factura comercială (Invoice); scrisori ale agenților economici; conosamentul prevăzut de Convenția ONU cu privire la transport; carnetul TIR prevăzut de Convenția cu privire la transportul internațional; calculul cheltuielilor de transport; certificatul de origine.

Respectiv, în situația în care autoritatea vamală a pus la îndoială autenticitatea datelor indicate, aceasta era în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de lege, confirmând prin probe divergențele invocate.

A mai specificat că, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice, însă, faptul că unele întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază deoarece, la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara origine, producătorul.

Cu toate acestea însă autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult că autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei. Careva probe ce ar demonstra că există divergențe/discrepanțe între datele prezentate de declarant, la materialele cauzei nu au fost prezentate de către Biroul Vamal. Identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată.

Reclamanta a afirmat că, la aplicarea metodei a 6-a s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală, privind importurile de către alți declaranți, însă nu s-a anexat nici o probă ce ar confirma prețul la importul de către alți agenți economici a mărfurilor similare și identice, după cum prevede legislația.

Societatea solicitat anularea actului de inspecție din 5 martie 2018 pentru declarația vamală nr. 2070 I 15898 din 5 martie 2018, anularea actului de inspecție din 5 martie 2018 pentru declarația vamală nr. 2070 I 15841 din 5 martie 2018, și obligarea Biroului Vamal Centru de a-i restitui suma încasată suplimentar în mărime de 237 062, 18 lei.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Natalia Covaliov în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, organul vamal a oferit posibilitatea declarantului de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2, 3, 4 sau 5, însă, declarantul nu a prezentat informațiile solicitate de către inspectorul vamal.

Mai mult, instanțele de judecată au stabilit cert că, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a anexat la declarațiile vamale depuse următoarele documente:

factura comercială (invoice), contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, declarația vamală a țării de export, parching list, factura comercială (invoice), certificat de origine, scrisori ale agenților economici, conosamentul prevăzut de convenția ONU cu privire la TR, calculul cheltuielilor de transport, carnetul TIR prevăzut de Convenția cu privire la transport, astfel la declararea valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal, în baza declarațiilor vamale societatea a utilizat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Totodată, instanțele inferioare au constatat că documentele prezentate de către societate nu conțin informația relevantă confirmării tranzacției cu privire la preț, precum și nu s-a stabilit legătura între factura comercială (invoice) cu tranzacția existentă, ca parte integrantă a contractului.

La data de 17 aprilie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov a depus recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la adoptarea acesteia au fost aplicate/interpretate greșit normele de drept material, și anume art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 33, 34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016.

A mai adăugat că, decizia contestată este contrară practicii judiciare.

Totodată, recurenta a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 6 iunie 2019 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat ca recursul depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov să fie declarat inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 17 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu